PL/SQL

Proč používat PL/SQL?

- Samotné SQL neumožňuje používat procedurální kód (napsat si vlastní řízení příkazů – podmínky, cykly aj.), což může být omezující (pomocí SQL nejsme schopni naprogramovat složitější databázové algoritmy, pomocí PL/SQL ano).
- Často používané operace je možné zapouzdřit do procedur/funkcí, které se časově efektivně vykonávají.
- Obecně je jazyk PL/SQL neopodstatněně málo využíván. Jeho využití znamená navýšení výkonu, modularizaci a snadnou centrální správu procedurálního kódu a bohužel vázání se na konkrétní databázový systém (jediný podstatnější zápor).
- Oracle umožňuje psát procedury/funkce nejen v PL/SQL, ale také v jazycích C a Java.

Co PL/SQL nabízí?

- Deklaraci konstant, proměnných, kurzorů pro průchod výsledků SELECTu,
- podporu transakčního zpracování,
- ošetření chybových stavů pomocí výjimek,
- modularitu procedury, funkce je možné zařazovat do balíčků, v jedné funkci je možné využít jinou funkci nebo proceduru...
- podporu dědičnosti,

• ...

Proč zrovna PL/SQL a ne třeba C, Javu?

- PL/SQL je výkonný jazyk pro psaní procedurálního kódu (procedur, funkcí, triggerů):
 - Používá přímo datové typy Oracle, nejsou potřeba žádné konverze, je těsně navázán na SQL a objekty v dané databázi (efektivní kontrola),
 - používané datové typy lze deklarovat obecně (např. nadeklarovat proměnnou stejného typu jako je určitý sloupec tabulky), tak, aby se kód nemusel měnit při menších změnách tabulek,
 - jeho použití je snadnější než použití C/Javy (např. otevření a uzavření dotazu je prováděno automaticky),
 - dotaz v rámci funkce (procedury) je analyzován pouze jednou při kompilaci funkce (procedury), poté je už jen efektivně vykonáván.
- PL/SQL by se mělo používat až tehdy, když si nevystačíme s prostým SQL dotazem (přitom syntaxe SELECTů je bohatá...).

Základní struktura procedurálního kódu v PL/SQL

Kód jde psát přímo jako nepojmenovanou proceduru (anonymní blok):

DECLARE

nepovinná deklarační sekce pro proměnné, konstanty, kurzory

BEGIN

povinná výkonná sekce, jde sem případně zanořit i další anonymní blok...

EXCEPTION

nepovinná sekce pro zpracování výjimek **END**;

/ nakonec lomítko pro kompilaci kódu

Hello World příklad

```
Nutné v SQL*Plus, nikoli v SQL Developeru
   nejprve zapnout textový výstup:
SET SERVEROUT ON
-- poté vlastní kód:
BEGIN
  DBMS OUTPUT.PUT LINE ('Hello World');
  -- použití procedury PUT LINE
  -- z balíčku DBMS OUTPUT
END;
```

Pro spuštění kódu a zobrazení informací vypisovaných na textový výstup spusťte příkaz v Debug režimu: Ve worksheetu klikněte na pravé tlačítko a vyberte Debug):

Proměnné v PL/SQL

Před prvním použitím ve výkonné sekci je potřeba proměnnou nadeklarovat v deklarační sekci:

DECLARE

```
v_promenna1 NUMBER(3);
v_promenna2 NUMBER NOT NULL DEFAULT 88;
v_promenna3 NUMBER := 77;
-- typ promenné podle jiné promenné:
v_promenna4 v_promenna3%TYPE;
-- typ promenné podle sloupce tabulky:
v_promenna5 zamestnanec.jmeno%TYPE;
```

Komentáře v PL/SQL

```
/* Víceřádkový
komentář */
-- jednořádkový komentář
```

 Jednořádkové komentáře používat od začátku řádku (na samostatném řádku)!

Řízení toku programu – větvení

```
IF podminkal THEN
    posloupnost_příkazůl

ELSIF podminka2 THEN
    posloupnost_příkazů2

ELSE
    posloupnost_příkazů3

END IF;
-- větve elseif (může jich být více) a else
-- jsou nepovinné
```

Řízení toku programu – větvení

CASE

```
WHEN podminkal THEN posloupnost_přikazůl;
WHEN podminka2 THEN posloupnost_přikazů2;
...
WHEN podminkaN THEN posloupnost_přikazůN;
[ ELSE posloupnost_přikazůN+1; ]
END CASE;
```

 V podmínce může být např. v_promenna BETWEEN 1 AND 5 pro vyčlenění intervalu hodnot nějaké proměnné.

Řízení toku programu – cykly

Jednoduchý cyklus LOOP:

```
LOOP
  posloupnost příkazů
IF podminka THEN
  EXIT;
END IF;
END LOOP;
 nebo...
LOOP
  posloupnost příkazů
  EXIT WHEN podmínka;
END LOOP;
```

Řízení toku programu – cykly

Cyklus FOR s čítačem:

```
FOR počítadlo IN [REVERSE] nejnižší hodnota..nejvyšší
LOOP
   posloupnost_příkazů
END LOOP;
např.:

FOR v_citac IN 1..10
LOOP
   DBMS_OUTPUT.PUT_LINE('v_citac = ' || v_citac);
END LOOP;
```

Řízení toku programu – cykly

• Cyklus WHILE s podmínkou na začátku:

```
WHILE podminka
LOOP
    posloupnost_příkazů
END LOOP;
```

Naplnění proměnných SELECTem

```
SELECT [* | seznam_atributů]
INTO [seznam_proměnných nebo proměnná typu záznam]
FROM název_tabulky
WHERE podmínky_výběru
```

 Je potřeba, aby SELECT vracel právě jeden záznam, jinak by se vyvolala výjimka.

Naplnění proměnných SELECTem – příklad

```
DECLARE
  v jmeno zamestnanec.jmeno%TYPE;
  v id zamestnanec.zamestnanec id%TYPE;
BEGIN
  SELECT jmeno, zamestnanec id INTO v jmeno, v id
  FROM zamestnanec WHERE zamestnanec id = 6;
  DBMS OUTPUT.PUT LINE ('Jméno: ' |  v jmeno);
  DBMS OUTPUT.PUT LINE('Id: ' | | v id);
END;
```

Naplnění proměnných s ošetřením výjimek

```
DECLARE
  v jmeno zamestnanec.jmeno%TYPE;
  v id zamestnanec.zamestnanec id%TYPE;
BEGIN
  SELECT jmeno, zamestnanec id INTO v jmeno, v id
  FROM zamestnanec WHERE zamestnanec id = 6;
  DBMS OUTPUT.PUT LINE ('Jméno: ' |  v jmeno);
  DBMS OUTPUT.PUT_LINE('Id: ' | | v id);
EXCEPTION
  -- ošetření výjimky při nenalezení dat
  WHEN NO DATA FOUND
  THEN DBMS OUTPUT.PUT LINE ('Data nenalezena');
  -- ošetření výjimky při nalezení více řádků
  WHEN TOO MANY ROWS
  THEN DBMS OUTPUT.PUT LINE ('SELECT vybral mnoho řádků, ne jeden!');
END;
```

Kurzory

- Kurzor je privátní pracovní oblast, kterou databázový server vytvoří pro každý SELECT – je spojen s dotazem typu SELECT a určen pro průchod výsledky. Kurzor lze vytvářet:
 - Implicitně automaticky databázovým serverem, programátor se o něj sám nestará,
 - explicitně nadeklaruje jej a vytvoří přímo programátor.
- Základní kroky při práci s kurzorem:
 - Deklarace kurzoru (CURSOR IS),
 - otevření kurzoru (OPEN),
 - výběr dat prostřednictvím kurzoru (FETCH INTO),
 - uzavření kurzoru (CLOSE).

Kurzory – syntaxe základních kroků

```
-- V deklaračním bloku:
CURSOR <název kurzoru> IS <příkaz SELECT>;
-- Dále ve výkonném bloku:
OPEN <název kurzoru>;
-- Pro postupné procházení záznamů se v cyklu
-- volá:
FETCH <název kurzoru> INTO <seznam proměnných>;
-- Nakonec uzavření kurzoru:
CLOSE <název kurzoru>;
```

Stav kurzoru

- Kdykoliv můžeme otestovat stav kurzoru pomocí atributů kurzoru:
 - <název kurzoru>%ROWCOUNT pořadové číslo aktuálního záznamu, pokud zatím nebyl vybrán žádný záznam, má hodnotu 0,
 - <název kurzoru>%FOUND pokud poslední příkaz FETCH načetl nějaká data, má hodnotu TRUE; jinak FALSE; používá se pro zjištění konce cyklu, ve kterém se iteruje přes záznamy; obdobně funguje <název kurzoru>%NOTFOUND,
 - <název kurzoru>%ISOPEN vrací TRUE, pokud je kurzor otevřen.

Kurzory – příklad

```
DECLARE
  v jmeno zamestnanec.jmeno%TYPE;
  v id zamestnanec.zamestnanec id% TYPE;
  CURSOR k1 IS SELECT jmeno, zamestnanec_id FROM zamestnanec;
BEGIN
  OPEN k1; -- otevreni kurzoru - provedeni SELECTu
  LOOP
    FETCH k1 INTO v jmeno, v id;
    DBMS_OUTPUT.PUT_LINE('Jméno: ' || v jmeno || ', Id: '
      || v id);
    EXIT WHEN k1%NOTFOUND;
  END LOOP;
  CLOSE k1;
END;
```

Záznamy

- Záznam je datový typ/struktura, která zapouzdřuje více položek, i různých datových typů.
- Příklad deklarace záznamu v deklarační sekci:

```
TYPE rec_zamestnanec IS RECORD (
   jmeno zamestnanec.jmeno%TYPE;
   id zamestnanec.zamestnanec_id%TYPE;
);
```

Nebo lze nadeklarovat záznam odpovídající řádku tabulky:

```
rec_zamestnanec zamestnanec%ROWTYPE;
```

Extrakce dat z kurzoru do záznamu

 Práce s kurzory je pomocí záznamů jednodušší: Kurzor nemusíme sami otevírat ani zavírat, ani data z kurzoru vybírat pomocí FETCH ... databázový systém se o to postará sám:

Kurzory s parametry

 Pro kurzor můžeme nadefinovat parametry, za které se dosadí konkrétní hodnoty při otevírání kurzoru. Parametry můžeme využívat v SELECTu, se kterým je kurzor svázán:

```
DECLARE
  rec zamestnanec zamestnanec%ROWTYPE;
  CURSOR | k1 (v jmeno VARCHAR2) | IS
    SELECT jmeno, zamestnanec id FROM zamestnanec
    WHERE jmeno LIKE (v jmeno || '%');
BEGIN
  FOR rec zamestnanec IN | k1 ('Mi')
  LOOP
    DBMS OUTPUT.PUT LINE('Jméno: ' || rec zamestnanec.jmeno
      || ', Id: ' || rec zamestnanec.zamestnanec id);
  END LOOP;
END;
```

Ošetřování chyb

- V PL/SQL se mohou vyskytnout chyby:
 - Syntaktické objeví se už při kompilaci,
 - logické projeví se až za běhu funkce/procedury.
- Nejčastěji se vyskytují tyto vestavěné výjimky:
 - DUP_VAL_ON_INDEX výskyt duplicitní hodnoty ve sloupci, kde jsou povoleny jen jedinečné hodnoty,
 - INVALID_NUMBER neplatné číslo, data nelze převést na číslo,
 - NO_DATA_FOUND nebyly nalezeny žádné záznamy,
 - TOO_MANY_ROWS dotaz vrátil neočekávaně více než jeden záznam,
 - VALUE_ERROR problém s matematickou funkcí, chybný argument,
 - ZERO_DIVIDE chyba dělení nulou.

Ošetřování chyb

Syntaxe ošetřování výjimek:

```
EXCEPTION

WHEN <název výjimky1> THEN <příkazy1>;

[WHEN <název výjimky2> THEN <příkazy2>; ...]

OTHERS THEN <příkazy3>;
END;
```

- Při ošetřování výjimky můžeme použít systémové funkce SQLCODE (vrací kód chyby), SQLERRM (vrací textový popis chyby). Pro vlastní výjimky je SQLCODE rovno 1 a SQLERRM vrací text User-Defined Exception.
- Syntaxe vyvolání vestavěné nebo vlastní výjimky:

```
RAISE <název výjimky>; např.: RAISE NO_DATA_FOUND;
```

Ošetřování chyb – příklad

```
DECLARE
  v vysledek NUMBER(9,2);
BEGIN
  v vysledek := 5/0;
EXCEPTION
  WHEN OTHERS THEN
   DBMS OUTPUT.PUT LINE ('Nastala chyba.');
   DBMS OUTPUT.PUT LINE ('Kód chyby: ' | SQLCODE);
   DBMS OUTPUT.PUT LINE ('Popis chyby:' |  SQLERRM);
END;
```

Použití vlastních výjimek

Deklarace, vyvolání a ošetření vlastní výjimky:

```
DECLARE
  <nazev výjimky> EXCEPTION;
BEGIN
  <příkazy>;
  -- vyvolání výjimky při nějakém chybovém stavu
  -- typicky při splnění nějaké výjimky:
  IF <podminka> THEN
    RAISE <název výjimky>;
  END IF;
EXCEPTION
  WHEN <název výjimky> THEN <příkazy>;
END;
```

RAISE_APPLICATION_ERROR

- Vyvolat výjimku (tzv. aplikační výjimku) lze také pomocí procedury RAISE_APPLICATION_ERROR(chybový kód, 'hlášení'); (z balíčku DBMS_STANDARD). Lze používat volné chybové kódy -20000 až -20999, které pak obdrží i aplikace volající uloženou proceduru/funkci. Výjimku lze zachytit ve větvi OTHERS, případně pomocí PRAGMA EXCEPTION_INIT namapovat chybový kód na vlastní jméno výjimky.
- RAISE_APPLICATION_ERROR se používá také v sekci EXCEPTION, když chceme zachycenou výjimku nechat vyvolat ven z procedury/funkce s určitým chybovým kódem a hlášením.

Procedury

- Procedura je posloupností příkazů, které jde opakovaně spouštět. Na základě vstupních parametrů jsou vráceny výsledky v podobě výstupních parametrů.
- Syntaxe:

```
CREATE [OR REPLACE] PROCEDURE < název procedury>
[(<seznam parametrů>)] AS
  deklarační sekce
BEGIN
  výkonná sekce
EXCEPTION
  sekce pro zpracování výjimek]
END;
/ -- kompilace
<seznam parametrů> = <jméno parametru1> {IN|OUT|IN OUT}
<typ> [DEFAULT <hodnota>], ...
```

Procedury – příklad

```
CREATE OR REPLACE PROCEDURE zvyseni mzdy (procento IN NUMBER) AS
BEGIN
  UPDATE zamestnanec SET plat = plat * (1 + procento/100);
END;
Spuštění procedury 1. způsob:
                                    Poznámka 1: V SQL Developeru volejte
                                    tyto příkazy pomocí "Run Script (F5)",
                                    aby se všechny příkazy vykonaly.
EXECUTE zvyseni mzdy(10);
COMMIT;
                                    Poznámka 2: Pro potvrzení dat do databáze
                                    je nutné buď zmáčknout
Spuštění procedury 2. způsob:
                                    "Commit (F11)",nebo
                                    uvést příkaz COMMIT
                                    jako v příkladu.
BEGIN
  zvyseni mzdy(10);
  COMMIT;
END;
```

Funkce

- Funkce je prakticky to samé, co procedura, ale má explicitně určenou návratovou hodnotu.
- Syntaxe:

```
CREATE [OR REPLACE] FUNCTION <název funkce> [(<seznam
parametrů>)] RETURN <datový typ výsledku> AS
   deklarační sekce

BEGIN
   výkonná sekce
   RETURN <hodnota>;
[EXCEPTION
    sekce pro zpracování výjimek]

END;
/ -- kompilace funkce
```

 Volání funkce: Funkci lze zavolat v SQL dotazu, v proceduře/jiné funkci/triggeru, tak, jako standardní funkce Oraclu.

Triggery

- Trigger ("spoušť") je procedurální kód, který lze spouštět automaticky před/namísto/po každém provedení příkazu INSERT, DELETE nebo UPDATE na vybrané tabulce. Trigger je navázán na tabulku, při zrušení tabulky příkazem DROP je zrušen i trigger.
- Syntaxe:

```
CREATE [OR REPLACE] TRIGGER <název triggeru> {BEFORE |
AFTER | INSTEAD OF } {INSERT | DELETE | UPDATE } ON <název
tabulky> [FOR EACH ROW [WHEN <podmínka>]]

[DECLARE
    deklarační sekce]

BEGIN
    výkonná sekce

[EXCEPTION
    sekce pro zpracování výjimek]

END;
/ -- kompilace triggeru
```

Triggery

- Pokud uvedeme FOR EACH ROW, trigger se vyvolá pro každý vkládaný/aktualizovaný/mazaný řádek tabulky a v těle triggeru je dostupný pseudoobjekt :NEW reprezentující nový záznam s novými hodnotami po provedení dotazu INSERT/UPDATE/DELETE a :OLD reprezentující původní záznam s původními hodnotami. Pokud se navíc jedná o BEFORE trigger, údaje v záznamu :NEW lze v triggeru měnit (modifikovat výsledné hodnoty ve sloupcích po provedení INSERT/UPDATE/DELETE). Vyvoláním výjimky ven z BEFORE triggeru lze zabránit provedení dotazu INSERT/UPDATE/DELETE.
- Pokud se neuvede FOR EACH ROW, trigger se vyvolá jen jednou před/namísto/po dotazu INSERT/UPDATE/DELETE (jednou pro celou tabulku) a v těle triggeru nebudou dostupné záznamy :NEW, :OLD.
- WHEN <podmínka> umožňuje spouštět trigger pouze při platnosti zadané podmínky.

Balíčky procedur a funkcí

 Funkce a procedury lze zapouzdřit do vlastního balíčku (pod jmenný prostor – název balíčku):

```
CREATE [OR REPLACE] PACKAGE < název balíčku> AS
  FUNCTION ... hlavička až po RETURN <typ> včetně;
  PROCEDURE ... hlavička až po seznam parametrů včetně;
  atd. ... tj. deklarace procedur a funkcí
END <název balíčku>;
CREATE [OR REPLACE] PACKAGE BODY < název balíčku> AS
  -- definice celých funkcí a procedur
END <název balíčku>;
• Spouštění funkcí/procedur: Před název funkce/procedury se
   předřazuje jméno balíčku:
```

JMENO BALICKU.JMENO FUNKCE (...);